

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze se sídlem Nám. Kinských 5, 150 75 Praha 5 – Smíchov, rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Malou ve věci žalobce: **LINDASTAV s.r.o.**, IČO 27181294, se sídlem Ježkova 963/2, 130 00 Praha 3, zastoupeného: JUDr. Davidem Černým, advokátem se sídlem U Nádrže 625/6, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, proti žalované: **K S**, IČO , místem podnikání , zastoupené: JUDr. Dagmar Friedlovou, advokátkou se sídlem Werichova 1145/29, 152 00 Praha 5 – Hlubočepy, **o zaplacení částky 312.207,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 312.207,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně od 02.08.2012 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 123.203,20 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svým návrhem domáhal zaplacení žalované částky představující smluvní pokutu sjednanou v čl. V. smlouvy o dílo č. 031120. Smluvní pokuta činí 0,5% z fakturované částky za každý den prodlení za dobu 1.9.2008 do 4.4.2012 z částky 44.505,60 Kč. Žalovaná převzala dílo dne 24.2.2004, odmítla však uhradit cenu díla vyúčtovanou fakturou č. 0005 ve výši 109.470,60 Kč. Z tohoto důvodu bylo zaplacení částky předmětem soudního sporu vedeného u zdejšího soudu pod čj. 50 Cm 211/2004, které bylo skončeno rozsudkem Vrchního soudu v Praze čj. 1 Cmo 68/2012-297 z 15.května 2012. Rozsudek nabyl právní moci dne 14.6.2012, byla jím žalobci přiznána částka 117.737,31 Kč (jistina ve výši 44.505,60 Kč + smluvní pokuta za dobu od 9.3.2004 do 31.1.2005). Žalovaná dlužnou částku

uhradila dne 4.7.2012. Právní předchůdce žalobce (MIGO s.r.o.) vystavil žalované penalizační fakturu č. 0021 splatnou 1.8.2012 a zároveň ji vyzval k zaplacení dlužné částky. Součástí písemnosti doručené žalované byl i výpočet smluvní pokuty. Smlouvou o postoupení pohledávky z 10.8.2012 postoupila MIGO s.r.o. pohledávku žalobci. Tato skutečnost byla žalované oznámena dopisem z 14.8.2012. Žalobce vyzval žalovanou k úhradě pohledávky dopisem z 17.8.2012 ve lhůtě do 22.8.2012, k zaplacení nedošlo.

Platebním rozkazem zdejšího soudu z 12.9.2012 byla žalované uložena povinnost zaplatit žalovanou částku s příslušenstvím a náklady řízení.

Proti platebnímu rozkazu podala žalovaná včas odpor. Ve vyjádření uvedla, že nárok žalobce neuznává. Poukázala na to, že smlouva o postoupení pohledávky odkazuje na pohledávku ve výši 312.207,- Kč vzniklou neuhrazením plnění ze smlouvy o dílo č. 030505 společnosti MIGO s.r.o. Mezi žalovanou a MIGO s.r.o. je u zdejšího soudu vedena řada sporů ze smlouvy o dílo č. 030505, kdy Nejvyšší soud ČR ve věci sp. zn. 23 Cdo 3904/2009 vyslovil v rozsudku ze dne 25.7.2012 právní názor, že smlouva o dílo je absolutně neplatná. Ze smlouvy o č. 030505 nevznikl mezi postupitelem a žalovanou žádný závazkový vztah. Pohledávka je ve smlouvě o postoupení pohledávky definována neurčitě a nedostatečně srozumitelně, když je označena číslem smlouvy č. 030505 a číslem faktury č. 0021 bez jakéhokoliv bližšího určení a bez celkové požadované výše. Na faktuře č. 0021 není výše smluvní pokuty definována určitě, neboť není uvedeno, jak byla vypočtena. Faktura č. 0021 se nevztahuje ke smlouvě č. 030505. Není tedy dána aktivní legitimace na straně žalobce. Spor vedený u zdejšího soudu pod čj. 50 Cm 211/2004 byl veden u zdejšího soudu řadu let, rozhodnutí nabylo právní moci až 14.6.2012. Bezprostředně po právní moci rozsudku žalovaná přiznanou částku zaplatila. Jednání J. J. je tak čistě šikanozní. Žalovaná s rozhodnutím soudu nesouhlasí, ale s ohledem na svůj věk a vedení řady sporů, se tomuto rozsudku podřídila. Proti J. J. (jako jednateli žalobce a MIGO s.r.o.) bylo vedeno trestní řízení u Krajského soudu v Praze pod čj. 2T 64/2009, v rámci něhož bylo shledáno, že způsobil žalované škodu nejméně ve výši 8,937.991,- Kč a pokusil se jí způsobit škodu ve výši 7,325.003,90 Kč. K prodlení žalované s placením faktury nedošlo z důvodu její platební nespolehlivosti, ale z toho důvodu, že ji v březnu 2004 upozornil stavitel H., že fakturované dílo neodpovídá skutečně provedeným pracím. Žalovaná hradila právnímu předchůdci žalobce své závazky včas a řádně. Smlouvu č. 031120 koncipoval právní předchůdce žalobce, žádná okolnost na straně žalované neodůvodňovala sjednání vysoké smluvní pokuty ve výši 0,5% z dlužné částky denně. Za těchto okolností by bylo přiznání smluvní pokuty v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku. Pokud by soud neshledal nárok žalobce jako neplatný a v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, pak je namístě nárok na smluvní pokutu moderovat na částku 1,- Kč.

V doplňujícím vyjádření žalobce akcentoval, že jeho nárok vychází ze smlouvy o dílo č. 031120. Nejvyšší soud ČR však prohlásil ve svém rozhodnutí čj. 23 Cdo 3904/2009 jako neplatnou smlouvu č. 030505. Skutečností je, že spor vedený pod sp. zn. 50Cm 211/2004 probíhal 7 let a že byl v části zamítnut. Žalobce v zamítnuté části nároku podal dovolání. Žalobou se domáhá smluvní pokuty z pravomocně přiznané částky. Pokud žalovaná upozorňuje na trestní stíhání J. J., pak lze říci, že tento byl rozsudkem Krajského soudu v Praze čj. 2T 64/2009 zproštěn obžaloby. Požadovaná smluvní pokuta je přiměřená, což vyplývá i z rozsudku NS ČR čj. 32 Cdo 3622/2011-204.

Žalovaná v dalším vyjádření namítla, že smlouva o postoupení pohledávky z 10.8.2012 je absolutně neplatná, neboť na ni dopadá režim § 196a obch.zák., kdy hodnota

postupovaného majetku měla být oceněna soudem ustanoveným znalcem. Výše uvedený postup vyplývá z tohoto, že J. J. byl v době postoupení pohledávky jednatelem postupitele i postupníka. Pokud byla předmětem postoupení faktura č. 0005, pak její součástí není přesné stanovení výpočtu smluvní pokuty. Žalovaná má vůči právnímu předchůdci žalobce (MIGO s.r.o.) pohledávku ve výši 131.222,60 Kč přiznanou rozsudkem zdejšího soudu z 28.2.2013 po čj. 48 Cm 270/2009-281 ve spojení s usnesením čj. 48 Cm 270/2009-291, dále jednatel právního předchůdce žalobce dluží žalované další finanční částky. Z tohoto důvodu žalovaná vyzvala právního předchůdce žalobce k plnění, které zůstalo bez odezvy. J. J. tak činí veškeré dostupné úkony k tomu, aby se případné pohledávky žalované za právním předchůdcem žalobce staly nedobytnými.

Žalobce v doplňujícím vyjádření poukázal na to, že J. J. byl pravomocným rozsudkem zdejšího soudu čj. 2T 64/2009 osvobozen. V rámci tohoto rozsudku bylo naopak jednání žalované označeno za jednání, kterým se žalovaná snažila vyhnout placení objednaných prací. Námitka žalované o neplatnosti postoupení pohledávky s odvolání na § 196a obch.zák. je nepřijatelná vzhledem k ustálené judikatuře. Toto ustanovení zákona směřuje k ochraně při postoupení pohledávek nemovitého či movitého majetku na osobu blízkou a tím poškození společnosti (vlastníka a věřitelů). Vzhledem k tomu, že žalovaná nemá za MIGO s.r.o. žádnou pohledávku, nelze uplatnit neplatnost postoupení pohledávky.

Z provedených důkazů soud zjistil následující skutkový stav. Z výpisu z obchodního rejstříku, že žalobce je subjektem zapsaným v obchodním rejstříku, J. J. je jednatelem společnosti od 27.8.2008, společnost s.r.o. je rovněž subjektem zapsaným v obchodním rejstříku, jejím jednatelem je rovněž J. J. Žalovaná je podnikatelkou podnikající na základě živnostenského oprávnění.

Z faktury č. 0021 soud zjistil, že byla vystavena společností MIGO s.r.o. žalované, jejím předmětem je částka 312.207,- Kč definovaná jako smluvní pokuta z dlužné částky faktury č. 0005 podle smlouvy č. 031120 od 1.9.2008 do 4.7.2012.

Z podkladu k fakturaci soud zjistil, že jejím předmětem je výpočet smluvní pokuty vyplývající ze smlouvy č. 031120 z 20.11.2003 a faktury č. 0005 od 1.9.2008 do 4.7.2012.

Dopisem z 26.7.2012 žalobce vyzval žalovanou k zaplacení smluvní pokuty dle připojené faktury s tím, že v případě jejího nezaplacení bude nárok předmětem soudního řízení. Dopis byl žalované zaslán doporučeně (viz podací lístek).

Z pohybu na účtu soud zjistil, že žalovaná uhradila dne 4.7.2012 částku 117.711,- Kč.

Ze smlouvy o postoupení pohledávky z 10.8.2012 soud zjistil, že byla postoupena pohledávka mezi postupitelem Migo s.r.o. a postupníkem LINDASTAV s.r.o., jejím předmětem je pohledávka vzniklá neuhrazením plnění ze smlouvy o dílo č. 031120 vyúčtované fakturou č. 0021 ve výši 312.207,- Kč. Tato smlouva byla soudu předložena v originále. Z kopie smlouvy o postoupení pohledávky bylo zjištěno, že její text je odlišný od originálu, když v kopii je smlouva o dílo označena č. 030505.

Dopisem z 14.8.2012 bylo žalované společností MIGO s.r.o. oznámeno postoupení pohledávky na žalobce.

Dopisem z 17.8.2012 byla žalovaná vyzvána žalobcem k zaplacení žalované částky do 22.8.2012 na stanovený účet. Dopis byl žalované zaslán doporučeně (viz podací lístek).

Ze smlouvy o dílo č. 031120 z 24.2.2004 soud zjistil, že byla uzavřena mezi objednatelem – žalovanou a zhotovitelem – MIGO s.r.o., kdy předmět smlouvy je definován v bodě I. (dodávka rozvaděčů včetně zapojení na stávající el. vývody, případně potřebné výměny elektroinstalace). Smluvní pokuta byla sjednána pod bodem V. smlouvy pro případ nedodržení termínu splatnosti faktury ve výši 0,5% z fakturované částky za každý den prodlení. Dílo bylo předáno předávacím protokolem z 24.2.2004. Fakturou č. 0005 splatnou 8.3.2004 vyúčtoval zhotovitel objednateli částku 109.470,60 Kč za elektromontážní práce provedené podle bodu 1 a 2 článku II.

V řízení vedeném u zdejšího soudu pod čj. 50 Cm 211/2004 se MIGO s.r.o. (jako žalobce) domáhal zaplacení částky 294.474,60 Kč proti K [REDAKCE] S [REDAKCE] (jako žalované), představující plnění ze smlouvy č. 031120 ve výši 109.470,60 Kč jako ceny díla účtované fakturou č. 0005 z 23.2.2004 a smluvní pokutu od 8.3.2004 do 31.1.2005 v celkové výši 185.004,- Kč, za prodlení žalované se zaplacením ceny díla. Rozsudkem zdejšího soudu z 17.6.2011 byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 289.549,73 Kč s příslušenstvím. Žaloba byla v rozsahu částky 4.924,87 Kč zamítnuta, když tuto částku představuje smluvní pokuta za den 8.3.2004, který byl požadován chybně, smluvní pokuta byla počítána od 9.3.2004. Rozsudkem bylo dále rozhodnuto o nákladech řízení mezi účastníky a ve vztahu k ČR. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze čj. 1 Cmo 68/2012-297 z 15.5.2012 byl rozsudek zdejšího soudu potvrzen v rozsahu částky 117.717,31 Kč s úrokem z prodlení (nárok na část ceny díla ve výši 44.505,60 Kč a nárok na smluvní pokutu ve výši 73.211,71 Kč), ohledně částky 171.832,42 Kč (část ceny díla) byl rozsudek zdejšího soudu změněn tak, že žaloba byla zamítnuta. Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR čj. 32 Cdo 3414/2012-337 bylo dovolání žalobce zamítnuto.

Další navržené důkazy soud neprovedl, neboť to pro posouzení dané věci považoval za nadbytečné.

Z provedených důkazů dospěl soud k následujícím závěrům. V řízení vedeném u zdejšího soudu pod čj. 50 Cm 211/2004 se MIGO s.r.o. (jako žalobce) domáhal zaplacení částky 294.474,60 Kč proti K [REDAKCE] S [REDAKCE] (jako žalované) představující plnění ze smlouvy č. 031120 ve výši 109.470,60 Kč jako ceny díla účtované fakturou č. 0005 z 23.2.2004 a smluvní pokutu od 8.3.2004 do 31.1.2005 v celkové výši 185.004,- Kč za prodlení žalované se zaplacením ceny díla. Rozsudkem zdejšího soudu z 17.6.2011 byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 289.549,73 Kč s příslušenstvím. Žaloba byla v rozsahu částky 4.924,87 Kč zamítnuta, když tuto částku představuje smluvní pokuta za den 8.3.2004, který byl požadován chybně, smluvní pokuta byla počítána od 9.3.2004. Rozsudkem bylo dále rozhodnuto o nákladech řízení mezi účastníky a ve vztahu k ČR. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze čj. 1 Cmo 68/2012-297 z 15.5.2012 byl rozsudek zdejšího soudu potvrzen v rozsahu částky 117.717,31 Kč s úrokem z prodlení (nárok na část ceny díla ve výši 44.505,60 Kč a nárok na smluvní pokutu ve výši 73.211,71 Kč), ohledně částky 171.832,42 Kč (část ceny díla) byl rozsudek zdejšího soudu změněn tak, že žaloba byla zamítnuta. Rozsudkem Nejvyššího soudu ČR čj. 32 Cdo 3414/2012-337 bylo dovolání žalobce zamítnuto. Smlouvou o postoupení pohledávky z 10.8.2012 byla postoupena pohledávka mezi postupitelem Migo s.r.o. a postupníkem LINDASTAV s.r.o., jejím předmětem je pohledávka vzniklá neuhrazením plnění ze smlouvy o dílo č. 031120 vyúčtované fakturou č. 0021 ve výši 312.207,- Kč. Fakturou č. 0021 vystavenou společností

MIGO s.r.o. žalované na částku 312.207,- Kč byla vyúčtována smluvní pokuta z dlužné částky faktury č. 0005 podle smlouvy č. 031120 od 1.9.2008 do 4.7.2012. Dopisem z 14.8.2012 bylo žalované společností MIGO s.r.o. oznámeno postoupení pohledávky na žalobce. Žalovaná uhradila dne 4.7.2012 částku 117.711,- Kč, která byla přiznána pravomocným rozhodnutím výše uvedeným. Dopisem z 26.7.2012 žalobce vyzval žalovanou k zaplacení smluvní pokuty dle připojené faktury s tím, že v případě jejího nezaplacení bude nárok předmětem soudního řízení. Fakturou č. 0021 vystavenou společností MIGO s.r.o. žalované, byla vyúčtována částka 312.207,- Kč jako smluvní pokuta z dlužné částky faktury č. 0005 podle smlouvy č. 031120 od 1.9.2008 do 4.7.2012.

Podle § 524 odst. 1 zák.č. 40/1964 Sb. věřitel může svou pohledávku i bez souhlasu dlužníka postoupit písemnou smlouvou jinému. Podle § 524 odst. 2 s postoupenou pohledávkou přechází i její příslušenství všechna práva s ní spojená.

Podle § 526 odst. 2 zák.č. 40/1964 Sb. oznámí-li dlužník postoupení pohledávky postupitel, není dlužník oprávněn se dožadovat prokázání smlouvy o postoupení pohledávky.

Podle § 196a odst. 3 zák.č. 513/1991 Sb. jestliže společnost nebo jí ovládaná osoba nabývá majetek od zakladatele, akcionáře nebo od osoby jednající ve shodě nebo jiné osoby uvedené v odst. 1 nebo o osoby jí ovládané, anebo o osoby s ní tvoří koncern, za protihodnotu ve výši alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu ke dni nabytí nebo na ně úplatně převádí majetek této hodnoty, musí být hodnota tohoto majetku stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem.

Podle § 301 obch.zák. nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu může soud snížit s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti, a to až do výše škody vzniklé do doby soudního rozhodnutí porušením smluvní povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta.

Daný spor je s ohledem na postavení účastníků sporem mezi podnikateli při podnikatelské činnosti, když v dané věci se jedná o postoupenou pohledávku definovanou jako smluvní pokuta ze smlouvy o dílo č. 031120. Tato smlouva byla uzavřena mezi právním předchůdcem žalobce a žalovanou, souvisí s jejich podnikatelskou činností.

Žalovaná namítala, že předmětná smlouva o postoupení pohledávky je neplatná z několika důvodů. Bylo namítáno, že postoupená pohledávka je definována neurčitě. Soud se s touto námitkou neztotožnil z následujících důvodů. Ve smlouvě o postoupení pohledávky je tato definována jako „pohledávka za dlužníkem K [redacted] S [redacted], IČ [redacted], vzniklá neuhrazením plnění ze smlouvy o dílo č. 031120 vyúčtované fakturou č. 0021 ve výši 312.207,- Kč“. Fakturou č. 0021 na částku 312.207,- Kč byla vyúčtována smluvní pokuta z dlužné částky faktury č. 0005 podle smlouvy č. 031120 od 1.9.2008 do 4.7.2012. Převáděná pohledávka je tedy ve smlouvě definována určitě, je vymezena tak, že je jednoznačně zjištělná, která pohledávka byla postoupena a nelze ji zaměnit za jinou pohledávku. Soud při svém hodnocení vycházel z originálu smlouvy o postoupení pohledávky. Pokud byla součástí spisu i kopie smlouvy o postoupení pohledávky, kde bylo definováno, že se jedná o plnění ze smlouvy o dílo č. 030505, pak jejím hodnocením se soud nezabýval, když v případě odlišnosti obou listin má přednost hodnocení originálu smlouvy. Pokud žalovaná z odlišného textu originálu a kopie smlouvy o postoupení pohledávky dovozovala, že originál smlouvy byl antidaťován a to samo o sobě způsobuje neplatnost smlouvy o postoupení pohledávky, pak bez dalšího této námitce nelze přisvědčit. Další návrhy na provedení dokazování

k antidatování smlouvy žalovaná nenavrhla. V řízení bylo dále prokázáno, že postoupení pohledávky bylo žalované zasláno společností MIGO s.r.o. (postupitelem) dopisem z 14.8.2012, žalovaná tedy v souladu s § 526 odst. 2 zák.č. 40/1964 Sb. měla povinnost plnit vůči žalobci.

Dalším důvodem neplatnosti smlouvy o postoupení pohledávky měla být absence znaleckého posudku soudem ustanoveným znalcem, kdy hodnota postupovaného majetku měla být oceněna soudem ustanoveným znalcem. Výše uvedený postup vyplývá z toho, že J. J. byl v době postoupení pohledávky jednatelem postupearu i postupníka. Nebylo tedy postupováno dle § 196a obch.zák. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Ke dni uzavření smlouvy o postoupení pohledávky (10.8.2012) byl žalobce vlastněn L. S. (nar.) a MIGO s.r.o. J. J. (nar.), aplikace § 196a obch.zák tak není na místě.

Pokud žalovaná namítala, že výše smluvní pokuty je nepřiměřená, pak soud tuto námitku neshledal důvodnou. Žalovaná se zavázala platit smluvní pokutu ve smlouvě o dílo uzavřené s právním předchůdcem žalobce. Smluvní pokuta byla stanovena v čl. V smlouvy o dílo pro případ nedodržení termínu splatnosti faktury ve výši 0,5% z fakturované částky za každý den prodlení. Je třeba vidět, že se jedná o zajišťovací institut sjednaný v rámci závazkového vztahu mezi žalovanou a právním předchůdcem žalobce. Žalovaná tento závazek akceptovala. Je třeba přihlédnout také k hodnotě a významu zajišťované věci. Výše smluvní pokuty je dle názoru soudu sazbou odpovídající běžné obchodní praxi a soud neshledal důvod pro její moderaci (§ 301 obch.zák.). Je třeba vidět to, že neplnění platebních povinností dlužníkem může přivodit ohrožení podnikatelských aktivit věřitele. Ta skutečnost, že spor o jistinu pohledávky byl předmětem dlouhotrvajícího soudního sporu, je pro posouzení výše smluvní pokuty bez významu. Je třeba také přihlédnout k tomu, že část smluvní pokuty byla již pravomocně přiznána v rámci řízení vedeného u zdejšího soudu pod čj. 50 Cm 211/2004, a výše smluvní pokuty byla shledána důvodnou i odvolacím soudem. Z výše uvedených důvodů nelze dospět k závěru, že by výše smluvní pokuty, resp. její přiznání bylo v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku nebo v rozporu s dobrými mravy (§ 265 obch.zák., § 3 zák.č. 40/1964 Sb.).

Pokud žalovaná namítala, že je obětí šikany a trestního jednání ze strany J. J., pak lze pouze dospět k závěru, že mezi žalovanou a společností MIGO s.r.o. (jednající J. J.) je vedena celá řada soudních sporů vyplývajících ze smluv uzavřených mezi těmito subjekty. Tyto spory jsou především důsledkem právní nedokonalosti uzavřených smluv, které však smluvním stranám do určitého okamžiku nevadili a bylo na jejich základě plněno. Je třeba vidět, že uzavřené smlouvy o dílo jsou dvoustranným právním úkonem uzavřeným stranami svobodně a vážně a je tedy logické, že každá ze smluvních stran se domáhá plnění z uzavřených smluv. V rámci trestního řízení vedeného proti J. J. byl tento zproštěn obžaloby a je třeba tedy na něj pohlížet jako na osobu bezúhonnou.

Z výše uvedených důvodů soud žalobě v celém rozsahu vyhověl. Zároveň byl přiznán úrok z prodlení v zákonné výši (§ 369 obch.zák.), ode dne následujícího po splatnosti žalované částky, tj. ode dne následujícího po splatnosti penalizační faktury č. 0021.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř. když žalobce měl ve věci plný úspěch. Náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 15.610,- Kč a náklady za právní zastoupení (107.593,20 Kč). Náklady právního zastoupení představují 9 x úkon po 9.580,- Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. za převzetí zastoupení, sepis žaloby, vyjádření

z 27.5.2013, 9.1.2014, jednání před soudem 31.5.2013, 17.9.2013, 10.1.2014, 2.5.2014, závěrečný návrh, 9 x 300,- Kč náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., 21 % DPH 18.673,20 Kč. Náklady řízení jsou splatné v obecné pariční lhůtě k rukám právního zástupce žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout exekuci nebo výkon rozhodnutí.

V Praze dne 23. května 2014

JUDr. Jitka Malá, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Nikola Horalíková